

Какво е работил Робинзонъ, когато се върналъ въ Англия

Даниелъ Дефо напечати презъ 1719 г. своя и днесъ още прочутъ романъ „Робинзонъ Крузо“, който стана известенъ на цѣль свѣтъ.

Въ този романъ се разправя за приключенията на шотландския морякъ Александъръ Селкиркъ. Той по собствено желание билъ оставенъ на усамотения островъ Жуанъ Фернандесъ. Тамъ преживѣлъ четири години, докато презъ месецъ августъ 1709 г., капитанъ Рожерсъ стигналъ съ парахода си, взелъ го и отвелъ въ Англия.

Скоро се разчуло и въ най-отдалеченитѣ мѣста, че Александъръ Селкиркъ станалъ причина за написване романа за Робинзона. Описанието на Селкирковитѣ преживѣвания отъ Дефо, му създадо известно почитание и отъ хората въ неговото шотландско село, въ което той живѣлъ доста бедно. Така той станалъ знаменитостъ въ околнитѣ села. Понеже Селкиркъ не обичалъ да работи, той по цѣль день пиелъ по кръчмитѣ заедно съ своя тѣсть. Така работитѣ имъ отивали все по лошо.

Единъ день като седѣли и се оплаквали отъ тежкото време, пристигнала една разкошна кола и спрѣла предъ тѣхната кѣшурка. Отъ нея слѣзли две деца, а следъ тѣхъ една дама въ черни дрехи, вдовица на единъ шотландски лордъ.

Дветѣ тия деца прочели книгата на Дефо. Тѣ били толкова въодушевени, че поискали да видятъ героя на тѣзи чудни приключения. Селкиркъ останалъ много поласканъ, че се заинтересували за него.

— Тогава трѣбва малкиятъ господа да ме видятъ и като истински Робинзонъ! извикалъ той много трогнато.

Той изчезналъ за нѣколко минути и следъ това се върналъ, облѣченъ въ дрехи отъ коза кожа-които си направилъ на острова. На главата си сложилъ калпакъ, а въ ржцетѣ държалъ старата си пушка. Освенъ това, показалъ ножа си и другитѣ инструменти.

Следъ това започналъ да разправя своитѣ преживѣвания на острова. Следъ

като стояли цѣль часъ при него, дамата и децата се простили и му пуснали въ ржцетѣ нѣколко златни монети.

Този случай навелъ Селкиркъ и неговия тѣсть на идеята да използватъ популярността на Дефовата книга.

Селкиркъ решилъ да отвори съ тѣсть си една изложба, въ която да показва всички предмети изъ неговитѣ авантюри, както и самъ себе си.

Изпърво тѣ обиколили Шотландия, а следъ това английскитѣ градове.

Най-дълго време се задържали въ

Лондонъ. Тукъ Селкиркъ се запозналъ и съ писателя Даниелъ Дефо, който го познавалъ само по описанието и разказитѣ за него отъ капитанъ Рожерсъ.

При входа на малката палатка се намирало подъ стѣкло въ една рамка крѣшелното свидетелство на Селкиркъ и нѣкои други негови документи. Успѣхъ превзшилъ всѣко очакване.

Петъ години Селкиркъ обикалялъ градоветѣ и събралъ съ тѣста си доста голѣмо богатство. Върнали се съ него и си заживѣли на село.

Правнукътъ на Селкиркъ билъ доста богатъ, майсторъ-тъкачъ и запазилъ всички вещи на Селкиркъ. Той ги показвалъ до 1806 година.

мѣрена въ Англия, заровена въ лѣсцитѣ и заврѣна между камѣнитѣ наморския брѣгъ. Вѣрва се, че тя е стара най-малко 1700 години.

Най-много кисело зеле ядатъ американцитѣ, защото намѣрили, че то съдържа много хранителни вещества съ всички витамини и предпазва отъ много болести.

Въ Америка най-дългата рѣка е Мисисипи. Тя е дълга 6600 километра. Следъ нея иде рѣката Амазонка, която е дълга 5500 километра. Първата се намира въ Северна Америка, а втората въ Южна Америка.

Когато на другата сутринъ багдатскитѣ жени отидоха за вода на голѣмата чешма, която се намирало на площада, тѣ бѣха много изненадани. Увѣриха се, че чешмата не пуца нито капка вода. Настана вълнение и около чешмата се събраха жителитѣ отъ цѣлия градъ. Надзирателитѣ на водопровода веднага разбраха, че нѣкой предметъ е затворилъ тржбата въ която се втича резервуара. Съ голѣма мѣжа и опасностъ за живота си, тѣ се спуснаха въ дълбокия басейнъ, чиято вода започна да се разлива по полето.

— Ето къде била бедата! Нищо друго, освенъ старитѣ пакостници: обушката на Абуказемъ! Ново сѣдене, новъ затворъ и голѣма глоба.

Всичко това доведе до опростяване на нещастния старикъ. Разболѣ се той и хората започнаха да се страхуватъ за живота му. Когато следъ пушането му отъ затвора се завърна въ дома си, остарѣлиятъ съ десетъ години, бледенъ и изнуренъ нещастникъ, щомъ съгледа изново онѣзи обуша, които му причиниха толкова злини, извика:

— Какво да права съ васъ? Да ви насѣка на хиляди парчета? Това би ми донесло нови хиляди неприятели. Остава ми само едно: да ви хвърля въ огъня и да изгорите.

Взе ги той, дигна съ своята старческа треперяща рѣка и доволенъ замахна да ги хвърли въ огъня. Изведнажъ обаче, забеляза, че отъ дългото

Най-голѣмиятъ градъ въ свѣта

Ню-Йоркъ споредъ последнитѣ сведения

До 1931 година за най-голѣмъ градъ се считаше Лондонъ, защото тогава той броеше 7 милиона жители, а Ню-Йоркъ имаше 6 милиона и 800,000 жители. Днесъ вече, само следъ три години, Ню-Йоркъ брои съ своитѣ предградия осемъ и половина милиона население и така стана най-многолюдния градъ въ свѣта.

Но този голѣмъ градъ има най-различно население. И за да се види какви народности живѣятъ тамъ ще кажемъ че той има повече жители, отколкото въ градоветѣ на шестъ държави. Така въ Ню-Йоркъ живѣятъ повече италиянци, отколкото въ Римъ, много повече евреи, отколкото въ Иерусалимъ и Телъ-Авивъ. Въ този чудовишенъ градъ има повече руси, отколкото въ Киевъ, повече германци, отколкото въ Франкфуртъ и повече унгарци, отколкото въ Дебърцинъ.

Този голѣмъ и фантастиченъ градъ има 92 сгради, които по-височина надминаватъ всички останали въ свѣта. Най-високия небостъргачъ, така се наричатъ високитѣ кѣщи, е зданието „Емпайръ“, което има 86 етажа. То е високо 320 метра и така надвишава Айфеловата кула въ Парижъ, която до неотдавна се смѣташе за най-високата постройка на свѣта.

Ню-Йоркъ е свързанъ съ своитѣ предградия съ 13 огромни и величествени моста и безброй малки дървени и бетонени мостове. Голѣмитѣ висящи мостове сѣ чудо на строителната техника. Отъ тѣхъ най-голѣмия е „Манхатънъ“, той е широкъ 38 м. и високъ 105 м.

Най-интересното по свѣта.

Необикновенъ ловъ

Въ едно село край полския градъ Пьотрковъ била отбелязана неоглавна тази необикновена случка. Селянитѣ още отъ зори забелязали, че всички тѣхни кучета, които пазятъ кѣшитѣ имъ, всичко 128 на брой, изчезнали отъ селото безследно. По двороветѣ останали само стари кучета, които не могли да тичатъ, и най-малкиятъ.

Селянитѣ потърсили своитѣ кучета по всички посоки, но не могли да ги намѣрятъ. Следъ обѣдъ дошелъ въ селото горския стражаръ и открилъ тайната на изчезването на селскитѣ кучета. Тѣ си уредили ловъ въ близката гора сами. Тѣ се прѣснали на разни страни и започнали да дирятъ зайци, елени и сърни. Кучетата успѣли да хванатъ и разкъсатъ доста голѣмъ брой дивечъ.

Горскиятъ стражаръ съобщилъ на селянитѣ, че той заедно съ своитѣ помощници трѣбва да избие всички тѣхни кучета, ако селянитѣ не отидатъ

съ кулитѣ, на които висятъ дебелитѣ кабели, които го подържатъ.

Населението на града харчи хиляди вагони храна за единъ день и употребява 625,000,000 галона вода (единъ галонъ 3.78 литри).

Въ града има 805 училищни сгради

съ 18,000 учителки и само 4,000 мъже учители и професори. Броятъ на децата отъ всички училища съ студентитѣ въ университетата брой близо единъ милионъ.

Въ Ню-Йоркъ има 41,102 фабрики. Така той е най-голѣмия фабриченъ центъръ на свѣта.

Въ града има 261 театри, между които по-вечето кина. За децата има специални кинематографи.

въ гората и ги прибератъ. Така цѣлото село трѣбвало да отиде въ гората и селянитѣ изпитали доста голѣма мѣжа, докато хванатъ своитѣ кучета и ги отведатъ въ кѣщи.

Загубитѣ, които тѣзи „ловци“ причинили съ унищожение на голѣма частъ отъ забранения ловъ, трѣбвало да бѣдатъ понесени отъ тѣхнитѣ стопани. Отгоре на това, нѣкои яли и бой за своето доброволно напушане на кѣшитѣ, като пазачи.

Кѣща отъ слонова костъ

Живѣели въ Израелъ царъ Ахатъ и царица Язетелъ въ единъ дворецъ въ Самария. Самария е билъ главния градъ на Северния Израелъ. Този дворецъ се наричалъ „Кѣщата отъ слонова костъ“. Въ нея просто всички маси, столове, шкафове, дори и стенитѣ били отъ слонова костъ.

Сега ученитѣ намѣрили на това мѣсто около двадесетъ картини отъ слонова костъ. Тѣ били въ рамки отъ злато и украсени съ скъпоценни камѣни. Всичко било изработено съ голѣмъ вкусъ още преди 2800 години.

лаешъ да сторишъ тази милостъ, тогава разполагай съ живота ми и ме прати на бесилката.

Кадията не можа да скрие смѣхътъ си, като дочу тази необикновена просба. Той изпълни молбата му, но не забрави

да му каже, че всички тия злини но биха го сполетѣли, ако още на времето бѣше смѣнилъ старитѣ си обуша.

Превелъ: Пилигримъ

Добре е да знаемъ

Сѣтовенъ рекордъ на продължително плуване е спечелилъ единъ индиецъ отъ Бурма. Той плувалъ непрекъснато въ морето 79 часа.

Въ всички американски месарници се продава и мечешко месо. То е евтино, но не всѣки може да го яде, защото има особенъ вкусъ.

Туземцитѣ въ Ява градятъ много изкусно голѣми и дълги висящи мостове надъ рѣкитѣ, изключително отъ бамбукова трѣстика.

Най-старата желѣзна риза е на-

сѣта на водата. Съ олекнало сърдие той се върна въ кѣщи, увѣренъ, че се се отървалъ отъ тия проклети обуша.